

Krigshistorien til (10-4-1-3) Brian Esmond Piccione

Nedenstående historie er fortalt av 10-4-1-3-2 Kevin Bruce Piccione. (Se også hans egen krigshistorie i denne artikkelserien).

Ikke mye er kjent om de erfaringer Brian Piccione gjorde som soldat under den andre verdenskrig. Dette harmonerer med hans vesen. Han var svært ydmyk og beskjeden når det var tale om hans forpliktelser og erfaringer i forbindelse med hans tjeneste under krigen. Av hans militære papirer kan man forstå at han gjorde tjeneste i RDLI (Royal Durban Light Infantry). Han startet sin tjeneste 31. oktober 1944, og ble sendt hjem etter endt tjeneste i mars 1946. Sammen med flere av sine skolekamerater hadde han forlatt skolen i siste skoleår for å melde seg frivillig til krigstjeneste.

Menig Brian Esmond Piccione.

Mesteparten av, hvis ikke hele sin tid som soldat, tilbrakte Brian i Italia hvor han deltok i de alliertes felttog. Hans regiment utmerket seg som nådeløse soldater mot de tysklede aksemaktene. Regimentet kjempet sammen med sine likemenn fra "12th South African Motorized Infantry Brigade", og The SSB (Special Services Battalion).

Aksemaktenes styrker var en organisert og besluttsom motstander i Italia bestående av 24 tyske og 5 italienske fascistdivisjoner. Hovedtyngden av aksemaktenes tropper var erfarne veteraner. De alliertes tropper var utmattet etter måneders kamp i siste del av 1944. I tillegg hadde disse troppene blitt tappet for personell og utstyr for å forsterke operasjonene i nordvest Europa og andre steder, ikke minst for å forsterke oppbyggingen av operasjon "OVERLORD", invasjonen i Normandie. Men de holdt ut mot en besluttsomt ledet fiende, og presset seg nordover under vanskelige forhold.

Den fremste oppgaven for de allierte styrker var å binde fast aksemaktenes styrker, og i tillegg skyve Italia ut av krigen mens de presset på mot nord, opp gjennom den sårbare delen av Europa og inn i det tyske kjerneområdet.

I april 1945 var Tyskland beleiret på 3 sider, selv om de alliertes styrker i sør, særlig de utslitte styrkene langs Nord-Appenninene som hadde utsikt til Po-dalen, faktisk var de som var lengst borte fra hovedbulken av de allierte styrker som stod for den endelige seier over Tyskland ved krigens slutt. Offensiven i Po-dalen, hvor Brians regiment spilte en slik avgjørende rolle, utgjorde høydepunktet i det lange og blodige Italia-felttoget.

Brian Piccione (i midten) sammen med venner i Genova, Italia i 1945.

Fra invasjonen i Sicilia i juli 1943 og til aksemaktenes endelige overgivelse like sør for Alpene i mai 1945, hadde de alliertes styrker kjempet seg nordover mer enn 1000 miles med fjellterreng og ubarmhjertig vær mot en kapabel og besluttet fiende. Bare de alliertes mektige mannskaps-, og utstysressurser og de talløse heroiske handlinger fra hundretusenvis av allierte soldater i små enheter som var enestående for krigen i Italia, gjorde at man overvant aksemaktene.

Under hele Italia-felttoget mistet de allierte mer enn 312 000 mann. De tyske tapene i Italia ble anslått til mer enn 434 600.

Silhuettbilde av Brian da han besøkte en kirkegård i Italia for "The 6th South African Armoured Division".

Brian Piccione fikk 3 medaljer for sin krigstjeneste:

Brian Picciones krigsmedaljer.

The Italy Star

The War medal, 1939-45

The Africa Service Medal.

Da han returnerte til det sivile liv, viet Brian Piccione seg til landet slik det var, og viet seg en lang karriere innen landbruk. Han startet innen skogbruk. Deretter tilbrakte han mesteparten av sitt yrkesliv som bestyrer av en sukkerrørfarm, før han avsluttet sin karriere som eier av en bananfarm. Han var viden kjent for sin naturforvaltning som sukkerrør-farmer, og mottok flere utmerkelse bl.a. for å ha perfektionert sin "contour farming".

Brian var også et lojalt og dedikert medlem av "The returned services movement" i Sør-Afrika, og hadde ledende verv i MOTHS (Memorable Order of Tin Hats) som ble grunnlagt i 1927 som et brorskap av tidligere sørafrikanske frontlinjesoldater. Ordenens formål er å hjelpe medlemmer i vanskeligheter, enten finansielt eller på annen måte, og å minnes alle

blant dem som har gjort krigstjeneste, og som har ”respondert på signalhornet” (answered the Sunset Call) både i krig og i fredstid.)

(10-4-1-3) Brian Piccione og hans kone 10-4-1-3 Thelma Lillian (Oftebro) Piccione sammen med sønnen 10-4-1-3-2 Kevin Bruce Piccione.

Brian Piccione døde fredfullt i sitt hjem i Hilton, Sør-Afrika 9. mai 2011 i en alder av 87 år.

Dette er hilsenen fra Eric Boule (katolsk prest, skolekamerat og venn under andre verdenskrig):

”Han hørte hjemme på det uslåelige, berømte 1942 rugbylaget (St Charles College Pietermaritzburg) som skaffet 6 ”Natal School Players” det året, en rekord som siden ikke er slått av noen skole, så vidt jeg vet. Brian var en gentleman tvers igjennom, real, elsket av alle som kjente ham, og trofast mot sin katolske tro til siste dag.

Han giftet seg med Thelma Oftebro fra Zululand (hvis oldefar var grunnlegger av den lutherske misjonsstasjon i Eshowe i 1861). De fikk 6 barn, Lynette, Kevin, Ian, Vaughn, Helen og Peter, som alle, inkludert de 3 som bor utenlands (New Zealand, Australia og USA), fikk anledning til å overvære begravelsen.

Begravelsen fant sted ved ST. Joseph’s Cedara, og antallet tilstedeværende, som også inkluderte ”the MOTHS”, bekreftet på det sterkeste hvor sterkt de holdt av Brian.

Måtte han hvile i fred.”

Eric Boule var en nær venn av Brian og Thelma, og har forblitt Thelmas lojale venn etter at Brian gikk bort.

Det uslåelige, berømte 1942 rugbylaget (St Charles College Pietermaritzburg). Brian i midten av bakerste rekke.